

Sygn. akt **II Cz 1648/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dorota Gamrat – Kubeczak

Sędziowie: SO Mariola Wojtkiewicz

SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2014 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku E. B.

z udziałem D. M.

o zniesienie współwłasności

na skutek zażalenia wnioskodawczyni na punkt I postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 24 kwietnia 2014 roku w sprawie II Ns 396/14

oddala zażalenie.

SSO Tomasz Szaj SSO Dorota Gamrat – Kubeczak SSO Mariola Wojtkiewicz

Sygn. akt **II Cz 1648/14**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2014 roku w punkcie I oddalił wniosek E. B. o zabezpieczenie roszczenia poprzez ustanowienie sposobu korzystania z nieruchomości.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy wskazał, że składając kolejny wniosek o udzielenie zabezpieczenie, poza wcześniejszą argumentacją (złośliwe nękanie przez byłego konkubenta, fakt zamieszkiwania przez niego poza domem), podała, że w dniu 16 kwietnia 2014 roku uczestnik przyjechał z dwoma ślusarzami oraz innymi osobami, którzy rozwiercili zamki, umożliwiając tym samym pozostałym osobom wejście do mieszkania, po czym zabrano komplet wypoczynkowy (dwie trzyosobowe sofy, sofę dwuosobową, fotel oraz ławę), obraz znajdujący się na klatce schodowej oraz aparat marki S.. W trakcie wynoszenia przedmiotów uszkodzeniu uległa podłoga w salonie. Wnioskodawczyni uzasadniała istnienie interesu prawnego w udzieleniu żadanego zabezpieczenia w zagrożeniu dla wspólnego mienia uczestników znajdującego się w nieruchomości, a także dla jej własnego mienia. Podniosła, że może dojść do niszczenia substancji majątkowej i w konsekwencji obniżenia wartości nieruchomości i utrudnienia tym samym celu postępowania. Nadto zachowanie uczestnika godzi w poczucie bezpieczeństwa jej oraz innych zamieszkujących z nią osób. Ponadto również uczestnik zażądał zabezpieczenia przez przyznanie mu prawa do wyłącznego korzystania z nieruchomości.

Sąd Rejonowy przywołując regulację art. 730¹ k.p.c. uznał wniosek za niezasadny. Wnioskodawczyni bowiem w dalszym ciągu nie wykazała istnienia swego interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Sąd Rejonowy nie podzielił stanowiska, że zabranie przez uczestnika z domu kompletu wypoczynkowego, obrazu czy aparatu może

prować do uniemożliwienia wykonania zapadłego w sprawie orzeczenia i zniweczenia celu postępowania. Strony są nadal współwłaścicielami domu jak i znacznej części jego wyposażenia. Tak samo więc wnioskodawczyni, jak i uczestnik mają prawo do korzystania z rzeczy wspólnych. Powinni czynić z tych rzeczy taki użytek, aby nie uszczuplać tego uprawnienia drugiej stronie. Argumentacja wnioskodawczyni, że uczestnik zabierając wspólne rzeczy uszczupla majątek wspólny, może być podniesiona przeciwko niej, albowiem jest on pozbawiony możliwości zamieszkiwania, korzystania z przedmiotów i kontroli nad nimi. Przedmioty te mogą być przez wnioskodawczynię sprzedane bez jego wiedzy. Wnioskodawczyni mieszka obecnie w domu o bardzo wysokim standardzie, zaś uczestnik zmuszony jest do zamieszkiwania w przypadkowych miejscach. Także motywacja wnioskodawczyni co do utraty poczucia bezpieczeństwa i intymności nie znalazł uznania Sądu, albowiem wnioskodawczyni mieszka w nieruchomości ze swym nowym partnerem, zaś uczestnik mieszka w przypadkowych miejscach. Sąd zaś obowiązany jest do wważenia interesów obu stron. Celem postępowania jest zmiana stosunków własnościowych, która doprowadzi do normalnego korzystania z rzeczy, a jednocześnie zagwarantuje drugiej stronie spłatę udziału. Kwestie związane z komfortem życia, poczuciem bezpieczeństwa i intymności współwłaścicieli mogą być brane pod uwagę tylko o ile nie zniweczą podstawowego w tej materii zadania sądu.

Ponadto Sąd przywołał art. 731 k.p.c. wskazując, że zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia.

Powyższe postanowienie w zakresie punktu I złożyła wnioskodawczyni, domagając się zmiany postanowienia przez zabezpieczenie roszczenia poprzez ustalenie sposobu korzystania z nieruchomości w ten sposób, że wnioskodawczyni będzie wyłącznie uprawniona do korzystania z nieruchomości na czas trwania postępowania, względnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Zakwestionowała stanowisko Sądu, że proponowany sposób zabezpieczenia prowadzi do zaspokojenia roszczenia. Podniosła natomiast, że zmierza do zagwarantowania istnienia w stanie niezmienionym i nie pogorszonym zarówno wspólnego mienia uczestników jak i jej mienia. Zaś wnioskodawczyni wskazywała na konkretne zdarzenia uzasadniające wniosek, co nie zostało zbadane przez Sąd, również w toku informacyjnego przesłuchania. Uniemożliwił również wnioskodawczyni i jej pełnomocnikowi wypowiedzenie się co do wniosku. Działanie Sądu nie pozwoliło również na ewentualne zadanie pytań stronom co do okoliczności wskazanych we wniosku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie wnioskodawczyni okazało się bezzasadne.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutów dotyczących sposobu procedowania nad wnioskiem z dnia 24 kwietnia 2014 roku o udzielenie zabezpieczenia, uznać należy, że nie mogą one być uznane za zasadne. Stosownie do art. 735 k.p.c. wniosek o udzielenie zabezpieczenia podlega rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, co winno nastąpić w terminie tygodnia (art. 737 k.p.c.). Istota postępowania zabezpieczającego polega na ocenie uprawdopodobnienia twierdzeń wniosku, nie zaś na prowadzeniu postępowania dowodowego i rozprawy w tym przedmiocie. Nie jest też zadaniem Sądu uzupełnianie twierdzeń wniosku.

Odnosząc się do meritum rozstrzygnięcia, wskazać należy, że stosownie do art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. W myśl § 2 interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Stosownie do art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c. jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych dla zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. W szczególności może unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników postępowania na czas trwania postępowania.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest zniesienie współwłasności prawa wieczystego użytkowania działki gruntu o powierzchni 0,0518 ha, zabudowanej domem jednorodzinny o powierzchni 193,40 m² przy czym udziały stron postępowania w tymże składniku majątkowym są równe. Podkreślić zatem należy, że zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik mają równe prawo do korzystania z tejże nieruchomości, gwarantowane Konstytucją. Za uwzględnieniem wniosku o wyłączenie możliwości korzystania przez współwłaściciela z przedmiotu współwłasności muszą zatem przemawiać poważne powody, które w sprawie nie zachodzą. Nie jest takim powodem komfort i oczekiwania jednego tylko współwłaściciela. Brak jest bowiem racjonalnych przesłanek dla przyjęcia prymatu prawa wnioskodawczyni nad prawem uczestnika. Przedmioty ruchome nie są objęte niniejszym postępowaniem, zaś zarówno wnioskodawczyni jak i uczestniczka mają prawo z wyłączeniem innych osób korzystać z ruchomości, których są właścicielami. Okoliczność, że pozostawali ze sobą w związku nie uprawnia do rozciągania na przedmioty przez nich nabyte zasad analogicznych jak w przypadku majątku wspólnego małżonków. W związku z tym kwestie własności każdego z przedmiotów ruchomych należy rozpatrywać odrębnie, przy czym nie jest to przedmiot tegoż postępowania. Tym samym okoliczności związane z zabieraniem przedmiotów z nieruchomości pozostają bez znaczenia dla toku postępowania o zniesienie współwłasności nieruchomości.

Wnioskodawczyni nie uprawdopodobniła przy tym, aby z uwagi na specyficzne ukształtowanie nieruchomości nie byłoby możliwym takie ukształtowanie sposobu korzystania z niej, aby umożliwić korzystanie z nieruchomości obojgu współwłaścicielom. Poza twierdzeniami wnioskodawczyni nie uprawdopodobniła ona również, że udzielenie jej zabezpieczenia w żądanym kształcie jest niezbędna dla ochrony przedmiotu współwłasności. Poza ogólnikowym stwierdzeniem, że działania uczestnika doprowadziły do zniszczenia podłogi w salonie, wnioskodawczyni nie wskazała jakichkolwiek dowodów na ten fakt, ani na zakres uszkodzeń.

W konsekwencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., należało oddalić zażalenie.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

3. (...)

4. (...)

(...)